

În căutarea PERFECȚIUNII

Antologie compilată și publicată de

O. P. GHAI

Prefață de

SWAMI KRIYANANDA

(J. Donald Walters)

Traducere:

EDITURA MIX
BRAȘOV

Culegere:

Tehnoredactare: Elena David

Corectură text: Elena Málnai

Consilier editorial: Florin Zamfir

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

În căutarea perfecțiunii / O. P. Ghai; trad.:; ed.:

Florin Zamfir – Brașov: Mix, 2005.

ISBN 973-8471.....

I. (trad.)

II. Zamfir, Florin (ed.)

.....

©1997, Sterling Publishers Pvt. Ltd.

L-10, Green Park Extention, New Delhi - 110016

Originally published as *Quest for Perfection*

Published by arrangement with Sterling Publishers Pvt. Ltd., New Delhi

© Editura MIX 2006

Toate drepturile asupra prezentei ediții în limba română aparțin în exclusivitate editurii MIX.

Pentru informații actuale și comenzi vizitați site-ul nostru

www.edituramix.ro

sau contactați-ne la:

tel.: 0720 499494

fax: 0720 112117

e-mail: contact@edituramix.ro

IISBN 973-8471-.....

CUPRINS

Sfârșitul căutării	7
Prefață de Swami Kriyananda (J. Donald Walters)	9
Nota editorului	13
Atitudine	15
Răbdare	51
Credință	83
Eficiență	107
Excelență	125
Perfecțiune	143
Despre autor	157

Sfârșitul căutării

Într-o zi ai plecat și ne-ai lăsat contemplând neantul.

Brațele noastre se leagănă în van, incapabile să te cuprindă în tărâmul îndepărtat al stelelor.

Din stele, nori, soare și lună, tu alcătuiești acum un nou alfabet, un alfabet al înțelepciunii, cu care scrii poeme pe cerul albastru și le dăruiești lumii prin norii călători.

Pe când erai printre noi, tu ne uneai prin cuvintele tale.

Acum, că ai plecat, brațele tale bune adună hotarele măruntelor noastre țări, trasând în eternitate harta unității îmbrățișărilor tale.

Tu i-ai dat mutului grai și necunoscutului chip.

Cărțile scrise de tine celebrează amintirea piramidelor care au sfâșiat pustiul tăcerii.

Oriunde ne-am îndrepta pe drumul larg al minților noastre, în căutarea desăvârșirii, împlinirii, inspirației sau a creșterii lăuntrice, te vom întâlni pe tine... întâmpinân-

*du-ne cu brațele larg deschise, găzduindu-ne încă, trudind
pentru noi, binecuvântându-ne cu picăturile de dragoste pură
ce se revarsă din sălașul nesfârșitei grații ce izvorăște din
inima ta.*

Omagiu adus de MAN MOHAN SINGH
Fostul împluternicit financiar al Guvernului din
Punjab

Prefață

În căutarea perfecțiunii se remarcă printre multele cărți de acest fel. Adeseori, cei care pornesc în căutare în largul oceanului literaturii universale, pierd din vedere propria lor direcție în viață. Asemenea compilații tind să ofere doar un amestec incoerent de păreri contradictorii. Cititorul este năucit de sfaturi care se bat cap în cap, cum ar fi: „Călătoria este expansiune“, și apoi, după alte câteva pagini, „Călătoria este paradisul proștilor“. (Emerson)

Contribuția domnului Ghai în acest sens este remarcabilă. Cititorul descoperă foarte curând în culegerea de față o înțelegere unitară, înțeleaptă, bazată pe experiența de viață a autorului.

Adevăruri care nu pot fi formulate simplu pot fi totuși înțelese pe deplin. Căci înțelegerea nu vine din procesul gândirii, ci din procesul mult mai complex al trăirii acelor adevăruri, până când ele devin tot atât de firești precum respirația. Înțelegerea deplină cere ca ele să fie recunoscute

cu inima. Nu se obține prin asocierea unor piese dispartate de către intelect. Acesta este motivul pentru care înțelep-ciunea își găsește cel mai des expresie nu în expuneri savante, ci în forma poeziei sau a cântecului.

Această carte pune accentul pe adevărul exprimat simplu, cel mai des în formă poetică. Zicerile sunt asemănătoare numai prin faptul că ele ținesc în aceeași direcție. Noi, cititorii, devenim astfel nu depozitarii unei multitudini de idei referitoare la acea direcție, ci căutători spirituali ce au curajul să traiască starea de conștiință care rezultă din acele idei. Fundamental, după cum spune Bhagavad Gita, există numai două direcții în viață: în sus și în jos. Ceea ce contează pentru creșterea noastră lăun-trică este nu cât de multe idei am acumulat în minte, ci în ce direcție se îndreaptă cunoașterea intuitivă din inima noastră. Atunci când direcția fundamentală în viață este ascendentă, înțelegerea corectă vine de la sine. Atunci când este descendentă, nici o intuiție, oricât de corectă ar fi, nu poate să dureze permanent.

Am studiat în Anglia în perioada anilor 1930. Școala noastră avea un sistem de apreciere unic. În afară de notele pe care le primeam pentru pregătirea noastră școlară, exista un sistem care evalua nivelul de angajare personală a studenților față de fiecare materie, utilizând în acest scop un cod al culorilor. Roșu însemna excelență, verde medio-critate iar albastru eșec. Noi, studenții, ne simțeam cumva îmboldiți să luptăm pentru

o dungă roșie dublă, și să ne ferim de rușinea unei dungi albastre, mai degrabă decât dacă am fi fost evaluați în forma convențională, cu calificativele A, B, C și D. Sistemul care utiliza codul culorilor a fost, după părerea mea, inspirat.

Citind această carte, veți fi tentați probabil să evaluați mental fiecare zicere, după cât de profund vă impresionează. Ca să vă fie mai ușor să reveniți la unele pasaje, și să eliminați altele, mai ales dacă nu aveți prea mult timp la dispoziție, eu vă sugerez să pregătiți trei creioane colorate pe masa dumneavoastră de lectură: unul roșu, unul verde și unul albastru. Marcați citatele favorite cu o dungă roșie dublă; apoi, următoarele în ordinea preferinței, cu o singură dungă roșie; cea de-a treia categorie cu o dungă verde dublă; a patra categorie cu o singură dungă verde. Iar dacă veți întâlni și maxime cu care nu vă împăcați deloc (îmi imaginez că acestea vor fi totuși foarte puține, printre atâtea perle de înțelepciune), cred că ar fi util să le faceți un semn de avertizare cu creionul albastru.

După aceea, când veți parcurge din nou cartea, vă veți putea concentra cu mai multă ușurință asupra pasajelor pe care le-ați marcat cu roșu. Vor fi de asemenea dați când vă veți simți înclinați să începeți cu citatele marcate cu albastru. Aceasta deoarece puteți păstra în minte un sâmbure de îndoială: „Dar oare în acestea, pe care inițial le-am respins, nu s-or afla inspirații valoroase de care nu am fost conștient?”

Codul culorilor vă va spori concentrarea atunci când citiți, iar apoi, în timp, vă va ajuta să aprofundați înțelegerea dobândită din acest prețios volum.

Cu sinceritate și bucurie,
Swami Kriyananda
(J. Donald Walters)

Nota editorului

*Tatăl meu, Sri O.P. Ghai, a fost toată viața lui un cititor înfocat. Avea obiceiul să sublinieze pasajele cele mai importante și să le citească apoi din nou și din nou. În ultima perioadă a vieții, a simțit nevoia să împărtășească și altora aceste selecțiuni din lecturile sale, astfel s-a născut o serie de patru cărți – **Descoperind Arta de a Trăi: În căutarea împlinirii, În căutarea dezvoltării de sine, În căutarea inspirației și În căutarea desăvârșirii**. El începuse de asemenea să culeagă citate și maxime bine cunoscute pentru cărțile **În căutarea Perfecțiunii** și **În căutarea Iluminării**. A murit pe când încă lucra la aceste din urmă cărți, în 6 mai 1992. Urmând firul lucrării sale, Vijaya Kumar l-a ajutat să-și împlinească și această ultimă misiune, completând în paranteză ceea ce rămăsese nescris.*

Îi sunt recunoscător lui Swami Kriyananda (Donald J. Walters), un scriitor bine cunoscut în Statele Unite, pentru că a avut amabilitatea să scrie prefața acestei cărți.

S. K. Ghai

ATITUDINE

*Tu vezi lucruri care sunt și te întrebi de ce. Iar eu visez
lucruri care nu au fost niciodată și îmi spun de ce nu.*

George Bernard Shaw

Lucrul ce nu poate fi făcut

Lumea zice că acest lucru nu poate fi făcut
Însă el a răspuns, râzând pe înfundate,
Că și de-ar fi așa, ar merita început
Lucrul ce toți spun că a-l face nu se poate.
Împingând deci voinicește pieptul în față,
În vestmânt de zâmbet îmbrăcând îndoiala,
A pornit cântând cu credință să facă
Lucrul ce-n neputință își ascunde sfiala.

„Nu ești în stare!“ l-au batjocorit ei degrabă
„Nimeni n-a mai făcut acest lucru vreodată!“
Însă el și-a scos haina și s-a apucat de treabă,
Este tot ce știm despre el deocamdată.
Împingând deci voinicește pieptul în față,
La margine de drum a lepădat îndoiala
Și a pornit cântând cu credință să facă
Lucrul ce-n neputință își ascunde sfiala.

Vor fi mereu mii cei ce-ți cobesc neputința,
Mii care-ți menesc neîmpliniri și înfrângeri,

Mii care-ți pun la-ncercare credința
Arătându-ți piedici, spaime și plângeri.
Ci tu pieptu-ți împinge în față voinicește,
Îmbracă-te-n zâmbet, haina ți-o scoate,
Și-apoi cântând cu credință-mplinește
Lucrul ce toți cred că a-l face nu se poate.

Edgar A. Guest

Cu tine fii cinstit

Fii prietenos, dar nicidecum vulgar.
Prietenii ce-i ai să-i ții aproape,
Cu cerc de fier să-i strângi în inima-ți căuș;
Dar palma să nu-ți umpli cu goana în deșert
După plăceri, prea tânărul meu prieten.
Păzește-ți ușa ca sfada să nu intre; însă, aflându-te
înălăuntrul,
Rabdă ca celălalt să se ferească de tine uneori.
Dă fiecărui om urechea ta, iar graiul prea puțin.
Primește-i judecata, tu însă să nu judeci.
Nevoia-ți cântărește atât cât poți să cumperi,
Dar nu cu strălucire, bogat iar nu vulgar;
Căci haina, deși nu-i omul, ea omul îl îmbracă;
Iar Franța, prea nobilă și aspră,
E darnică-n ispite.
Nu cere cu-mprumut și nici nu-mprumuta:

Căci împrumutul lesne prietenii îi pierde
Și-n timp, el hărnicia o tocește.
Dar mai presus de toate – cu tine fii cinstit;
Și va urma, așa cum ziua nopții de-a pururi îi
urmează
Că nici pe altul astfel nu vei putea minți.

William Shakespeare

Succesul

În limba slavei vorbește succesul
Când veselie o-așterne în cale,
Când faci tot ce poți și nu-ți pregeți versul
Să scrii hărnicia prin faptele tale.
Mut să rămâi când vorba ta doare,
Răbdător când vecinul cuvântu-ți retează,
Surd când în juru-ți sfada apare
Și blând cu acela ce-n răni sângerează.
Loial să răspunzi datoria când cheamă,
Curajos să înfrunți necazul când vine,
Orele lungi să le-aștepti fără teamă,
Prin cântec și răs tu fă-le depline.
Succesul nu este fala ce lumea
Ți-o pune pe frunte, nici aur nu este,
Succesul e drumul mai mult decât culmea,
Sudoarea ce-o lași în cărarea spre creste.

De sunt de folos vreodat' unui suflet
Prin munca ce-o fac, voi ști că succesul
Nu-i fală, nici aur, ci numai ce-n cuget
Își lasă prin dar de iubire prinosul.
Un gând smerit în micuța mea lume
Poate cândva măreție să nască
De eu l-am gândit, viața-mi va spune
„Cu drept acest om a dorit să trăiască.“

Richard F. Wolfe

Omul care a construit un pod

Un bătrân urcând o cărare de munte
Ajunse spre seara cenușie și rece
La o râpă adâncă ce între maluri abrupte
Ascundea un torent, trecătorul nu-l trece.
Bătrânul trecu în amurg singuratic
Râpa adâncă, dând frica zălog,
Și-odată ajuns pe malul sălbatic
Zăbovi să dureze peste râpă un pod.

„Batrâne“, îi zise-un drumeț, „faci risipă
Puterilor tale construind pod aci.
Așa precum văd ai trecut peste râpă
Și-odată cu seara tu drumu-i sfârși.
Nu te întorci pe-aceeași cărare,
La ce bun dară un pod să durezi?“